

Светлина

вестник за информация, култура и народно стопанство

Урежда редакционен комитет

Телефон № 58

Издател Владо Ив. Пилев

Излиза всеки Свбота

За обявления се плаща:

За годишни, свадбени, 40 л. именни 25 лева; некролози по 50 лева; за търговски и частни обяви на I стр. 80 ст. кв. см. на останалите 60 ст. Приставски и на учреждения по 80 ст. дума. В хрониката 6 л. ред;

ВСИЧКО В ПРЕДПЛАТА.

Годишен обонамент 50 лева

Ръкописи не се връщат

Адрес: в „СВЕТЛИНА“

Г-жа Елена Кр. Войнова
нема да приема на именния си ден.

Нашето стопанство

Г-ца Сарина Б. Сабитаева
Г-н Аврам А. Алкалаи
Ще се венчат в неделя на 4 тогo 11 часа пред пладне в Централната синагога София. Поздравленията — Синагогата. Настоящото заменя отделни покани. За телеграми: Алкалаи — Сабитаева улица Екзарх Йосиф № 38

Войната, това необходимо зло, винаги се е отразявало катастрофално върху стопанския живот както на победения, така и на победителя. Ето защо нейният ужас не е толкова в куршумите и гранатите, колкото в нейните неминувими последици: разстроено производство, слаб износ и пр., които пък от своя страна докарват

ниска валута и понекога парична криза. Тежка задача за всеки управник веднага след войната е да се справи с тези нейни последици, които носят бедствие и праявят живота непоносим

Малката наша Българийка, както през време на дългата и непоносима война, така и дълго време след нейния край, поставена в положение на блокада, бе безсилна да се бори с тази напаст, и днес ние сме свидетели на маса икономическо-стопански явления, които спяват стопанския ни живот.

Балансът на нашата Б. Нар. банка, най-мощният наш кредитен институт, ни представява най-ясно картината на нашето плачевно положение. Срещу кржгло 3½ милиарда банкноти в обръщение ние имаме покривка (в злато, сребро, чужда валута и портфейл в странство) само за 126 милиона. Споменавам този факт само като следствие, без да се впускам да разглеждам неговите причини, които са неизброими.

Тежкия мир наложен ни в Нйои, заедно с своите непоносими репарационни задължения, се стварва като огромен блок върху и без това разстроените ни финансии и силно изостря кризата. Капиталът, най-мощният фактор в производството се гони и преследва, а това още по-вече спява стопанското ни развитие.

Ние сме свидетели, че днес стари, солидни фирми, не могат на време да посрещнат задълженията си, протестират им се полиците, банкрутите зачестяват, като поличат след себе си и дребните търговци.

Българският търговец, индустриалец и производител замръква в несигурност, без да знае как ще осжмне. Хаосът от ден на ден се усилва.

Какво да се прави?
От къде помощ?

Са ли в състояние при днешното положение Народната и Земледелската банки да подат ржка на изнемогващия търговец и производител? Но и техното положение не е розово, а пък тжй както са сложени нещата и техната помощ едва ли ще се окаже ефикасна.

Очаква ни пжлна катастрофа. Ние сме пред нейния праг. Само слепецът не би могъл да види страшната пропаст, към която ние стремглаво тичаме.

Като прибавим към това и исканията предявени ни от скоро от комисията по репарациите, които целят пжлното ни економическо и финансово заробване, ясно ще можем да си представим страшната картина на нашето трагично положение.

Нашите държавници трябва сериозно да се замислят за това и да пожертвуват личните си и партийни интереси пред тези на народа.

Бързи и ефикасни мерки са необходими. Те трябва да се вземат, защото, иначе ние немумо ще се сгрумоляваме в зиналата пред краката ни пропаст.

За Ал Греков.

Веста за страшното злодеяние извършено над Ал Греков, за неговото убийство се разнесе като страшен гръм рано сутринта на 22 май от уста на уста из Дупница.

Страшната вест потопи в дълбока скръб всички негови близки, познати, приятели и почитатели и покърти цялото гражданство.

Всеки се питаше, всеки си задаваше въпроса:
— Кой и защо уби Греков? — Този млад, хубав, благ и безобиден човек, това скжпо скривоше за българския бден и окаян обществен и политически живот.

— Кому требваше чистата и благородна кръв на този скромнен и честен мислител, общественик и политик?
Ала никой никакъв отговор не намираше.

Мнозина считаха този слух за невероятен, за измислица, за лжка.

— Невъзможно е Греков да бжде убит!

Но когато на 23/V, по улиците на града се разлеписа скръбните известия за неговата трагична кончина за злодейски покосения му живот, едва тогава всички поверваха невероятното и наведоха в мжлчание опечалени глави.

В 5 ч вечерта в черквата „Св. Георги“ се отслужи панахида за упокоение душата му. При едно големо стечение от граждани, познати приятели и почитатели на Грекова.

— Той беше на всички еднакжв мил и скжп.

Ал Богданов, в кжса реч очерта личността на Ал Греков, посочи на големите богатства и заложиби на тоя човек и изброи редките и ценни услуги които той е направил на Бжлгария като общественик и политик и на работничеството, като основател на магазините, автор на правилника за отпускене премий при брак, раждане прослужени години и пр.

Посочи големата, непоправимата загуба, която понася Бжлгария с неговата ранна смърт.

— Всички паднали, низко на колени шжпнеха:
Бог да го прости! Бог да го прости!

Дупничанин.

СКРЖБНА ВЕСТ
Сдружението на експортаторите и фабрикантите на тютюн — клон Дупнишки, дълбоко покъртено от грозното злодеяние с което се отне живота на главния му директор

Александр Греков
убит от злодейци пред входа на кжщата си на 21 т. м. вечерта, кани Г. г. гражданите да присжтстават на панахидата по случай погребението му, която ще стане днес, в 5 часа после обед, в черквата „Св. Георги“.

гр. Дупница, 23 май 1922 год.

От сдружението на експортаторите и фабрикантите на тютюн.

СКРЖБНА ВЕСТ

На 21 този месец около 9 часа вечерта падна убит от злодейска ржка нашия любим директор

Александр Греков
(на 37 год. възраст)

младият и енергичен поколеник е основател на продоволствените магазини и беше вложил всичката си олитност и енергия за техното преуспеване.

Той беше и голем партизанин на добрите отношения между господери и работници, като с своя голем авторитет между господарите сериозно замислюваше за участието на работничеството в печалбите на тютюневото производство. Даваните премий за сга за прослужено време на работниците за встъпване в брак и пр. сж негово дело. Основането на професионални работнически синдикати, борещи се за материално подобрение, освободени от всякаква партийно влияние, беха любимите му организации.

Изобщо той беше голем талант и в областта на държавната политика и пржв издигна лозунга:
Сплотяване на демократическите сили за спасението на многострадалната родина.

Той загина на поста си и даде пример за безкористно служене народу.

Мир на праха му!

Поканват се всички приятели и почитатели на покойника да присжтстават днес 5 часа след пладне в черквата „Св. Георги“ на панахидата по случай злополучната му кончина.

гр. Дупница, 23 май 1922 год.

От персонала при Магазина.

НЕКРОЛОГ

В неделя на 21 тогo вечерта в София е убит злодейски видния и безкористнен обществен деец, директор на в „Слово“ и член на комитета „Народен Говор“

Александр Греков

Умоляват се г. г. Дупнишките граждани да присжтстават на панахидата, която ще се извърши по случай погребението му днес в 5 часа след пладне в черквата „Св. Георги“.

гр. Дупница, 23 май 1922 год.

От Бюрото на Народен говор Дупнишки клон.

Дупница след хиляда години.

Редактора на „Светлина“ има любовността да ме покани, когато гостувах към средата на месец май в гр. Дупница, да напиша нещо за вестника. Макар и да се отзовах скрдечно на поканата, аз се намерих пред едно големо затруднение: За какво да пиша? За отличния прием, който ми направиха в единият от хотелите, за вжзторжена и идеалистична младеж, за мои очарования от природата, за вжзхищенията ми от града — това нема да, направи впечатление на гражданите от Дупница по простата причина, че никой не харесва местото, където живееш, и всичко това ще се сметне само за комплимент, да говоря за сериозни неща — ще бжда скучен. Да пиша за вжзтрешния — социален и духовен живот на града, струвам се да не се покажа наивен, тжй като не го познавам достатжчно. Да указвам на недостатжци ще си спечеля неприятелю, да се оплаквам, може нема от какво. За това намислих скжвршено друго нещо.

Андерсен, най-великият автор на детски приказки, ни разказва за „вжлшебните галоши на феята“ (Благодарим, че феята имала галоши!). Който обувал тия галоши, изведнаж се пренасял 1000 и повече години назад от своето време... Това чудно скжбитие се случвало и то не веднаж с мнозина. И наистина, как ви се струва? Надеват тия галоши и хоп! отзовавате се в Крумово време — тжжмо що изкореняват лозята и вие почвате да се вайкате: „Оставете! какво правите? Каква загуба за народното стопанство! Ами, че нали лозята са американски!“ Или гледате, как завеждат крадците, за да им изучпят ржцете... „Боже мой! Какжв варварски наказателен закон!“
Но читателю, феята на Андерсен не е никой друг, освен фантазията на поета: с галошите на фантазията може да се ходи и по облаците. Обаче, по мое гпресметане, тия галоши не могат да бждат твърде големи, тжй като са направени за крака на богиня, и аз скжвсем ще ги изоставя.

не ограничаван магесник. И сега, вместо да говоря за миналото, което никога не е било по-добро от настоящето, или за сегашното, което не е по-привлекателно от миналото, аз ще прикавам за най-безобидното и за което всички се надеваме да бжде по-хубаво от настоящето, това е бждещето.
Бех уморен през деня на 15 май, и вечерта, полегнах в крвата на стая № 9 от хотел „Джумая“. Аз веднага заспах. Изведнаж скжхт ме пренесе 1000 години в бждещето: 2922 год... Разхождах се по великолепните улици на Дупница — но от града беше останало само името и то част от него... Вместо сегашните здания, аз гледах некакви кристални дворци по двете страни на улиците, а до моста на р. Бистрица, укротена в своята ярост, на местото на сегашния затвор, се издигах Академия на науките. Другар и скжбеседник ми беше един млад момжк, но човешката раса беше много по-красива от днешната. Социалния вжпрос беше отдавна разрешен и там немаше богати и бедни. По вжрховете на Рила блестяха куполни здания — обсерватория и няколко електроматинични станции за оползотворяване на слънчевата светлина. От тия станции енергията се разпределяше по всички фабрики и машини за града. И хората сега бе

Гражданин.